

NAJLJEPŠI DAN U IZOLACIJI

Dragi moji drugari, koliko vam se puta do sada desilo da poželite da pobjegnute iz stvarnog svijeta u svijet mašte? Vjerovatno zamišljate kako bi bilo lijepo da pođete na putovanje gdje je sve puno zelenila, beskrajnog plavog mora, slatkiša i avantura... Moram vam priznati, ja ovih dana često maštam o tome.

Ustvari, stigao je april, a sa njim se i priroda probudila. Zeleni i cvjeta sve oko mene. Ptičice su se vratile s juga i prave svoja gnijezda. Sa okolnih livada se osjeća opojni miris šarenog cvijeća. U daljini vidim i beskrajno plavo more. Djeca bi trebalo da su razdragana, vesela i da uživaju u toplim danima.

Nažalost, tu ljepotu ovih dana poremetila je bolest, zvana korona. Zavladała je čitavim svijetom. Nevidljivi neprijatelj stigao je i u našu državu i zatvorio škole, prodavnice, saobraćaj... Zatvorio nas u domove i osudio nas na život u karantinu. Svi mi teško podnosimo tu izolaciju. Svaki dan se svodi na gledanje u male ekrane i učenje preko interneta. Živim sa mamom, tatom i bratom u srećnoj porodici. Kod nas nikad nije dosadno, jer uvijek se trudimo da smislimo nešto i da lijepo provedemo naše zajedničke trenutke.

Ovih dana, ko ima dvorište, makar i malo, srećan je. Veoma je važno da izađemo na svjež vazduh i boravimo na suncu. Moj brat i ja se trudimo svaki dan da nađemo neku zanimaciju u našem malom dvorištu. Tada mi pažnju zaokuplja dragi, umiljati pas po imenu Dona koja se nalazi u susjednom dvorištu. Njene tužne okice kao da govore da i njoj ova izolacija teško pada. Kada nas vidi, ona živne. Kao da želi da se pridruži našem svijetu zabave. Pošto znam koliko je izolacija teška, usudila sam se da zamolim njene vlasnike da je puste u moje dvorište. Taj dan je za mene bio nezaboravan. Dona je od sreće skakala za loptom, cviljela, veselo vrtjela repom i trčkarala gore dolje. Vukla je konopac i trudila se da me pobijedi. Igrala je igre bez granica. Kao da se bojala da će igri doći kraj, nije htjela da prestane. Njena mekana, svilena dlaka kao da me privlačila da je stalno mazim i nikad ne prestanem. Željela sam da se ovaj dan nikad ne završi. Ali, sve što je lijepo ima svoj kraj, pa i ovo druženje. Nisam smjela ići s njom u šetnju, jer nam je na tom putu stajala zabrana u vidu korone. Dona je žalosno cviljela kada je došao čas rastanka i kada je morala poći u svoje dvorište. U očima joj se vidjela tuga. Ja sam obećala njenoj vlasnici da ću se svaki dan družiti s njom, čim završim školske obaveze.

Tako je i bilo. Naše prijateljstvo se učvrstilo zahvaljujući korona virusu.

Dragi moji, nadam se da sam vam ovom pričom pomogla da shvatite da se sreća može pronaći i u malim stvarima i u najmračnim trenucima. Rješenje uvijek postoji, samo se treba osvrnuti oko sebe. Ljubav će uvijek pobijediti zlo. I dok s radošću očekujem da se oglasi školsko zvono, poručujem svima:

“Disciplinovani ćemo biti,
iz kuće nećemo izlaziti.

Uputstva doktora ćemo slijediti
i tebe, KORONO, pobijediti!”

Učenica: Milica Kovač, V2

